

«Какъ не е по̀добро, господине,» извика овчяр-
тъ, «Истина, това е твърдѣ много за мене. Благодарѣ
Бога за Неговѣ-тѣ благодѣтели!» Марія мльчаше, и съ
слъзы благославяше Всевышняго.

«Радвамся и азъ на тойзи случай,» каза Г. Ж...,
«не само за тебе, но и за црѣкѣ-тѣ; зачтото, при-
знавамся, че не обичамъ да гледамъ службѣ, която
ся съвършява отъ неблагочестивы или не благого-
вѣйны служители.» Г. Ж... попыта Попа има ли много
дѣца въ прихода му. — «Има много,» отговори той,
«но, за сожальнѣе, нѣма училища; азъ въ замѣнъ на
тойзи недостатокъ радѣмъ, колкото могѣмъ, да имъ тол-
кувамъ Катихизисъ: но понеже сѣмъ длѣженъ да
служѣвъ двѣ или три црѣквы, а освѣнъ това имамъ и
голѣмо семейство, то не ми остая время, за да заведѣмъ
училище, и да обучавамъ дѣца, безъ помощъ отъ
другы.» — «Въ Лондонъ,» каза г. Ж... «има общество,
което ради да заводи училища, въ които да ся обу-
чяватъ въ Недѣленъ день на Катихизисъ сиромашкы-
ты дѣца. Това общество раздава книги и другы по-
собія на Священники-ты, които имѣтъ отъ нихъ
потрѣбѣ; то, вѣроятно, ще помогне и вамъ: обаче
мы и сами можемъ чтогодѣ да направимъ. — Овчяр-
ко!» продлѣжи той: «ако быхъ былъ азъ царь и
можялъ быхъ да тя направѣмъ богатъ и голѣмъ госпо-
дарь, то азъ това не быхъ сътворилъ. Люди рѣдко
быватъ честни и чястити, кога по какъвъ да е случай,
преминѣтъ изъ низко състоянѣе, въ което ты е по-